

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115224250
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1115224250.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobkyne: O.. C. G.T., E.. X. X. XXXX, I. Š. Č.. XX, I., proti žalovanému: U.. A. D., E.. XX. XX. XXXX, I. O. Č.. XX, I., zast. advokátom JUDr. Igorom Kovačikom, Panenská č. 7, Bratislava, o zaplatenie 866,42 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 18. septembra 2018 č. k.. 8C/195/2015-94, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa proti žalobkyňi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala proti žalovanému náhrady škody vo výške 866,42 eur s prísl. titulom náhrady škody a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že kúpnu zmluvou zo dňa 14. 9. 2007 uzavretou medzi predávajúcou O.. J. O. a kupujúcim - žalovaným U.. A. D. žalovaný nadobudol do výlučného vlastníctva garáž na ul. Z. K. K. I. S.. Č.. XXXXXX, postavenú na parc. č. XXXX/XX vo výmere 19 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría. Vklad vlastníckeho práva k predmetnej garáži bol povolený dňa 26. 9. 2007 pod č. V - 27739/2007 (P. Č.. XXXX). Na listoch vlastníctva v čase pred uzavretím spomenutej kúpnej zmluvy neboli uvedení iní vlastníci ako predávajúca a teda zo žiadnych dôkazov predložených žalobkyňou podľa súdu prvej inštancie nevyplývalo, že by žalobkyňa bola v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy podielovou spoluvlastníčkou predmetnej garáže. Vzhľadom na to vychádzal z toho, že žalovaný sa stal výlučným vlastníkom garáže dobromyseľne a legitímne ju užíval, konal v súlade so zákonom, s dobrými mravmi a s vynaložením všetkej potrebnej pozornosti a starostlivosti, keďže pred uzavretím kúpnej zmluvy zisťoval na katastri nehnuteľností, kto je jej vlastníkom. Dňa 17. 12. 2007 neznáma osoba násilne vnikla do predmetnej garáže a na garáži bol osadený nový zámok. Žalovaný túto skutočnosť považoval za vlámanie jemu vtedy neznámou osobou, zabezpečil preto bezodkladné otvorenie nového zámku odborným spôsobom. Žalovaný sa na políciu najneskôr dňa 1. 4. 2008 dozvedel, že k vniknutiu do garáže a výmene zámku došlo na pokyn žalobkyne, ktorá v uvedenom čase mala za to, že je podielovou spoluvlastníčkou garáže a preto sa chcela do nej dostať a užívať ju. Na základe tohto vniknutia do garáže, si žalobkyňa nárokovala náhradu škody voči žalovanému tvrdiac, že vylomením bezpečnostného kovania a zámky jej vznikla škoda vo výške 129,45 eur za kovanie, dve nové vložky každá po 89,52 eur, spolu vo výške 308,49 eur. Tejto sumy sa však žalobkyňa v konaní nedomáhala. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 26. 3. 2013 č. k. 19C 130/2009

v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 679/2013 - 301, právoplatným dňa 17. 10. 2014 určil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou predmetnej v podiele 4/6, O.. J. O. je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/6 a Tamara Valková je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/6. Žalovaný výsledok citovaného sporu akceptoval, prestal garáž užívať. Dňa 10. 12. 2014 zaplatil žalobkyni sumu 1.254,68 eur, ktorá predstavovala náhradu za užívanie pozemku pod garážou za obdobie od začiatku roku 2008 až do konca roku 2014. Žalovaný následne dňa 5. 1. 2015 garáž s kľúčmi od garáže odovzdal žalobkyni. Žalovaný sa s predávajúcou O.. J. O. dňa 27. 10. 2015 písomne dohodli, že predávajúca mu vráti kúpnu cenu za garáž. Žalovaný tvrdil, že garáž v čase jej odovzdania žalobkyni bola v stave plne zodpovedajúcom bežnému opotrebeniu, plne funkčná, bez poškodenia, keďže sa o ňu celý čas riadne staral. Naopak, žalobkyňa uvádzala, že garáž jej bola žalovaným odovzdaná v dezolátnom stave a garážová brána bola úplne zničená, preto ju musela vymeniť za novú, ktorá ju stála 750,12 eur, čo preukazovala faktúrou znejúcou na uvedenú sumu. Ďalej žalobkyňa tvrdila, že v súvislosti s výmenou zámku jej vznikla škoda vo výške 116,30 eur. Žalovaná suma tak predstavuje 866,42 eur (750,12 + 116,30 = 866,42 eur).

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvej inštancie zaujal stanovisko, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že v čase odovzdania garáže žalovaným žalobkyni bola garáž skutočne v dezolátnom stave, že bola garážová brána v tak technicky nefunkčnom stave, že ju bolo potrebné celú vymeniť, a že nestačila jej bežná oprava alebo iba jej natretie. Skonštatoval, že nepovažoval za dostatočné preukázanie týchto skutočností fotografiami z vnútra garáže a garážovej brány, pretože týmito fotografiami nie je ani možné preukázať technickú (nie vizuálnu, estetickú) nefunkčnosť garážovej brány a potreba jej výmeny za úplne novú. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania tiež ustálil, že žalovaný nemal a ani nemohol mať čo i len teoretickú vedomosť o tom, že medzi žalobkyňou a jej dcérami existovali nejaké majetkové nezhody a rozpory, keďže takáto skutočnosť nebola uvedená na liste vlastníctva (napr. existencia súdneho sporu zapísaná v informatívnej alebo dokonca obmedzujúcej poznámke na príslušnom liste vlastníctva). Žalovaný garáž užíval riadnym a štandardným spôsobom, v dôsledku užívania garáže nedošlo k jej poškodeniu nad rámec bežného opotrebovania a teda žalovaný neporušil tzv. prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Obč. zák. Žalobkyňa teda podľa súdu prvej inštancie nepreukázala splnenie prvého predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle v § 420 ods. 1 Obč. zák., t. j. existenciu protiprávneho úkonu žalovaného, ktorý by bol v rozpore s ustanovením § 415 Obč. zák. Preto sa súd prvej inštancie nezaoberal ďalšími zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu (vznik majetkovej škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody). Pokiaľ ide o námietku premlčania, ktorú žalovaný uplatnil na pojednávaní dňa 8. 6. 2017, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa sa dozvedela o škode dňa 5. 1. 2015 po prevzatí garáže, a žalobu teda podala včas - pred uplynutím premlčacej doby v zmysle § 106 ods. 1 Obč. zák.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. V odvolaní v celom rozsahu zotrvala na skutkovej argumentácii uvádzanej v žalobe ako aj v jej vyjadreniach prednesených v konaní pred súdom prvej inštancie. Podľa žalobkyne súd prvej inštancie porušil jej právo na spravodlivý súdny proces. Namietla, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je nepresvedčivé, obsahuje viaceré nepravdivé konštatovania a ničím nepreukázané domnienky a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Ďalej poukázala na to, že žalovaný nebol dobromyseľný, keďže po kúpe garáže v septembri 2007 jej potvrdil, že priebežne sledoval práce na rekonštrukcii garáže a po ich dokončení do nej vošiel. Žalovaný až na základe jej výzvy jej garáž odovzdal dňa 5. 1. 2015 v dezolátnom stave. K tvrdeniu žalovaného, že po celú dobu užívania od roku 2007 do 5. 1. 2015 uhrádzal obvyklé náklady súvisiace s údržbou garáže a tieto si voči nej neuplatňoval, žalobkyňa uviedla, že tieto náklady jej nikdy nezdokladoval a neurobil tak ani v konaní pred súdom. Ďalej spochybnila aj tvrdenie žalovaného, že jej žalovaný nad rámec svojich povinností zaplatil sumu 1.254,68 eur. Táto suma podľa žalobkyne zodpovedala sume, ktorú žalobkyňa zaplatila ako nájomné obci za užívanie pozemku pod garážou v čase, keď ju užíval žalovaný. Rovnako podľa žalobkyne, žalovaný nepreukázal tvrdenie, že jej odovzdal garáž vo funkčnom stave bez poškodenia. Namietla aj odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 6., v ktorom súd prvej inštancie ustálil, že žiadnym spôsobom nepreukázala, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bola podielovou spoluvlastníčkou garáže. Podľa žalobkyne mal žalovaný vedomosť minimálne od roku 2008 o skutočnosti, že garáž

nenadobudol od skutočného vlastníka, rovnako bol tiež účastníkom súdneho sporu týkajúceho sa určenia vlastníckeho práva k predmetnej garáži. Nestotožnila sa ani so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nepreukázala to, že žalovaný sa dostal ku garáži nezákonným spôsobom vzhľadom na to, že nezákonnosť nadobudnutia predmetnej garáže bola preukázaná rozsudkom OS Bratislava I č. k. 19C 130/2009 z 26. 3. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 679/2013 - 301, právoplatným dňa 17. 10. 2014. Je podľa žalobkyne nesprávny záver súdu prvej inštancie, že v konaní neuniesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania skutočnosti, že garáž bola v čase odovzdania žalovaným v dezolátnom stave. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalovaný užíval garáž riadnym a štandardným spôsobom podľa žalobkyne nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobkyňa namietla aj záver prvoinštančného súdu ohľadom nepreukázania predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Obč. zák. Mala za to, že žalovaný konal v rozpore s § 415 Obč. zák.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne primárne namietol, že žalovaná podala odvolanie oneskorene. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal posúdením včasnosti podania odvolania. Z obsahu spisu vyplýva že napadnutý rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 29. 11. 2018 (viď č. I. 155). 15 - dňová lehotá na podanie odvolania žalobkyni začala plynúť dňa 30. 11. 2018 a uplynula dňom 14. 12. 2018, ktorý pripadol na piatok. Žalobkyňa podala odvolanie osobne na súde prvej inštancie dňa 12. 12. 2018, teda podala ho včas- pred uplynutím odvolacej lehoty.

9. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a vec po právnej stránke správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok riadne odôvodnil a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a tiež v súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobkyne odvolací súd uvádza, že akékoľvek úvahy žalobkyne ohľadom nedobromyseľnosti žalovaného sú v prejednávanej veci právne bezvýznamné. Predmetom sporu totiž nie je žiadny taký nárok, ktorý by vyžadoval skúmanie dobromyseľnosti žalovaného pri nadobudnutí predmetnej garáže. Predmetom sporu je náhrada škody, takže súd prvej inštancie postupoval správne, keď zisťoval, či existujú zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu (protiprávny úkon, vznik škody, zavinenie, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody). Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne ustálil, že v konaní žalobkyňa nepreukázala žiadnym relevantným dôkazom, že by žalovaný uskutočnil protiprávny úkon, resp. že by porušil nejakú zmluvnú či inú záväzkovú povinnosť v čase, keď predmetnú garáž užíval. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že v čase, keď jej žalovaný garáž odovzdal, bola garážová brána technicky v nefunkčnom stave z dôvodu nesprávneho užívania žalovaným a že práve preto ju bolo potrebné vymeniť. Za hodnoverné dôkazy nemožno považovať predložené fotografie žalobkyňou, pretože nepreukazujú skutočnosť, že brána bola skutočne nefunkčná. Keďže teda v konaní nebolo preukázané, že by škodu žalovaný spôsobil svojím protiprávnym konaním, nebol splnený jeden zo zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a žalobe preto nebolo možné vyhovieť. Odvolací súd dodáva, že hlavný podiel na vzniku problémov súvisiacich s predmetnou garážou nesie dcéra žalobkyne O.. J. O., ktorá predmetnú garáž v celosti predala žalovanému, hoci nebola jej výlučnou vlastníčkou. Neobstojí ani odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil. Odvolací súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

11. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).